

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ АДМІНІСТРУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ ЛІСОВОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Олег Владиславович Хорошко¹

У статті проаналізовано проблемно-перспективні аспекти адміністративної реформи лісгосподарської галузі в Україні. Опрацьовано положення Постанови КМУ № 1003 від 07.09.2022 р. «Деякі питання реформування управління лісової галузі». Досліджено супутні нормативні документи – Державну стратегію управління лісами до 2035 р. та Нариси до реформи Державного лісового господарства України (спільний Проєкт ЄС, Світового банку, WWF (Всесвітнім фондом дикої природи) та IUCN (Міжнародним союзом охорони природи). Окреслено перспективи створення єдиного ДП «Ліси України» з адміністративно-економічної точки зору. Здійснено економічну оцінку лісосфери України включно із динамікою лісгосподарського підприємницького розвитку. Висвітлено стратегічно-управлінські закономірності координації лісової галузі України. Досліджено економіко-організаційні наративи відтворювально-користувальної діяльності щодо лісових ресурсів. Виокремлено проблемні аспекти впровадження адміністративно-лісової реформи в Україні. Означено перспективи капіталізації лісової галузі як складника сталого економічного росту ВВП. Проаналізовано доктрину актуального та потенційного управління лісгосподарською галуззю в Україні як чинника перспективно-стратегічного адміністрування лісоресурсних правовідносин. Концептуалізовано роль адміністративної реформи лісгосподарств України крізь призму обсягів інвестиційно-кліматичних нападхожденів до зазначеної галузі.

Ключові слова: лісова галузь України, інноваційне адміністрування, адміністративно-лісоресурсна реформа, лісгосподарське інвестування, лісоресурсне користування.

Постановка проблеми. Адміністрування підприємств лісової галузі України історично є чутливо-розвитковим феноменом. Так, до 2010 р. питання сегментації лісомисливського господарства належали до компетенції Державного комітету лісового господарства України. Відтоді його було реорганізовано у Державне агентство лісових ресурсів України (ДАЛРУ), а нещодавно, у період 2021–2022 р., розпочалися дискурсивні обговорення перспектив реформування лісогалузі України шляхом створення єдиного лісопідприємства ДП «Ліси України», що отримує у власне оперативне управління активи вітчизняного лісопромислового комплексу (юридичне спрямування та законодавча координація даного підходу унормована постановою Кабінету Міністрів України (далі – ПКМУ) № 1003 від 07.09.2022 р. «Деякі питання реформування управління лісової галузі»).

В умовах вищезазначених державно-управлінських перетворень, застосовної актуальності набуває процес науково-критичного дослідження юридичних та економіко-соціальних перспектив адміністративного реформування лісової галузі України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аспекти адміністрування лісової галузі в Україні та пов'язані корпоратизаційні лісгосподарські перетворення є предметом наукових обговорень Н. Цегельник (щодо економічних аспектів функціонування лісопромисло-

вості України та їх кореляції зі сталим економіко-адміністративним розвитком вітчизняного лісопромислового комплексу), С. Камратова (відносно стратегічного управління лісопромисловим комплексом України), М. Беґей (до питань алгоритмів господарювання та системно-економічного адміністрування лісгосподарського сектору України), О. Мельниченка (щодо лісгосподарських активів як об'єктів державно-управлінської практики) та ін.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Не повною мірою дослідженим залишається питання інноваційного адміністрування вітчизняних підприємств лісової галузі, що негативно впливає на економічні показники господарювання вищезазначених підприємств.

Постановка завдання. Проаналізувати проблемно-перспективний аспект інноваційного моделювання процесу управління лісгосподарським комплексом України. Запропонувати інноваційні кроки на шляху покращення адміністрування підприємств лісової галузі України.

Виклад основного матеріалу. Феноменологічно-дефінітивний апарат терміну «адміністрування лісгосподарських підприємств України» визначається вітчизняною науковою доктриною по-різному.

Так, О. Мельниченко [1] схильний співвідносити процеси «адміністрування лісгосподарств» та «дер-

¹ Хорошко Олег Владиславович, аспірант кафедри управління та адміністрування Навчально-наукового інституту «Каразінська школа бізнесу» Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, e-mail: khoroshkomail@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4183-0073>

жавного управління лісогосподарствами» в Україні. На його переконання, за таких умов органи державної влади (Державне агентство лісових ресурсів України) застосовують ефективно-регуляторні способи нормування лісокористування із рамуванням покладених на галузь функцій. На час наукових розробок даного автора не йшлося про створення ДП «Ліси України» як акціонерного товариства-регулятора та контролера діяльності лісогосподарств України, проте дана державотворча проєкція виглядає вмотивовано – два органи поєднаної компетенції регулюють та спрямовують проблемний, корупційогенний та подекуди «тіньовий» сектор деревинно-ресурсного сировинного виробництва.

Розглядаючи аспекти стратегічного управління лісовою галуззю України, С. Камратов [2] слушно відмітив організаційно-економічний підтекст використання та відтворення вітчизняного лісоресурсного потенціалу. За такою логікою, економічна виправданість лісоуправління повинна ґрунтуватись на нормативно-законодавчому, балансово-відтворювальному цензах лісоресурсного використання. Проблеми адміністрування підприємств лісопромислового комплексу України проєктуються від управлінських механізмів лісокористування, до яких віднесено процесно-лісове оновлення (реструктуризація наявних фондів та активів лісопромислового сектору) та підвищення ресурсно-територіальної конкуренції серед лісопромислових підприємств шляхом надання сприятливих інвестиційно-кліматичних умов на умовах капіталізації та застосування інноваційних активів.

Інноваційно-модельна сегментація адміністрування підприємств лісової галузі України передбачає актуальне та потенційне управління сектором. Актуальна складова означає маркетингово-економічний моніторинг, класифікацію та аналіз капіталізації (декапіталізації), поєднаної із ресурсно-розвитковою та антиресурсною складовими аналізу лісопромислового сектору України. Потенційна складова являє собою регулятивно-організаційне управління пріоритетами розвитку лісогосподарств України [2]. Примітно, що два означені підходи імплементовані у профільну ПКМУ № 1003 від 07.09.2022 р. «Деякі питання реформування управління лісової галузі». Розглянемо їх нижче.

По-перше, відповідно до ПКМУ № 1003 від 07.09.2022 р. [3], адміністрування лісової галузі координується безпосередньо Державним агентством лісових ресурсів України (ДАЛРУ), новоствореним ДП «Ліси України» та Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів України на засадах економічно-податкової сегментації об'єктів лісогосподарських правовідносин на підставі наявної дозвільно-користувацької документації щодо лісоресурсного фонду (п. 7–8 даної ПКМУ).

По-друге, ПКМУ № 1003 від 07.09.2022 р. визначає наступні пріоритети розвитку лісогосподарського фонду України: правонаступництво ДП «Ліси України» відносно певної частини майна, прав та обов'язків

ДАЛРУ (п. 5 даної ПКМУ); встановлення стандартизаційно-сертифікаційних міжнародно визнаних вимог (PEFC та FSC) щодо потенційного лісогосподарування (п. 5 даної ПКМУ); конгломерування та співвідношення сегментно-обсягових компетентностей Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України та ДП «Ліси України» як «лісогосподарського акціонерного товариства» (п. 8 даної ПКМУ) тощо.

Серед інших позитивних адміністративних апропріацій, запроваджених ПКМУ № 1003 від 07.09.2022 р. «Деякі питання реформування управління лісової галузі», варто виділити міжрегіональне територіальне зонування органів ДАЛРУ задля здійснення контрольно-наглядової діяльності щодо використання та реалізації деревинно-сировинних ресурсів лісопромислового комплексу України; регуляція обсягів зайнятості населення на лісогосподарствах України (ДАЛРУ та ДП «Ліси України» як її реорганізований підсегмент) за принципом пропорційності. Крім того, цифровізація та цифрова трансформація як лейтмотив владно-державних практик, інкорпорованих Міністерством цифрової трансформації України, розповсюджуються і на вітчизняне лісогосподарництво (п. 7 ПКМУ № 1033 від 07.09.2022 р.).

Утім, реформи лісогосподарського комплексу відповідно до ПКМУ № 1033 від 07.09.2022 р. «Деякі питання реформування управління лісової галузі» наділені також і контроверсійним підтекстом. У дослідженні для Інтернет-видання «Економічна правда» О. Місюра зазначив [4], що реформи лісогосподарського комплексу нормативно не передбачають кадрових змін, проте побічно узаконюють контрольно-узурпаційні наративи щодо лісогалузевої сфери. Прикладом є факт створення Тимчасової слідчої комісії з питань розслідування можливих фактів неефективної діяльності ДАЛРУ № 2686-IX від 18.10.2022 р. Регламентційна невизначеність виявляється у неконкретизованому порядку відбору за конкурсом та призначенні на керівні посади кандидатів.

Пов'язане дослідження того ж О. Місюри [5] щодо адміністративного реформування лісогалузі України для Інтернет-порталу «Економічна правда» наголошує на відсутності комплексних перепрофілювань лісогалузі. На його переконання, об'єднання лісогосподарських одиниць у єдиначальний структурний підрозділ ДП «Ліси України» не вирішує проблему т. зв. «обласного керівництва» лісогосподарським комплексом – а, отже, сегментовано-незаконного втручання зацікавлених третіх осіб у процес функціонування лісових господарств. На додаток, проекти Закону України «Про ринок деревини» № 4197-1 від 26.10.2020 р. та № 4197-д від 10.09.2021 р., котрі передбачають впровадження гласно-прозорих механізмів лісоресурсного розподілу, досі знаходяться на стадії розгляду та фахового вивчення (останній статус щодо законопроекту № 4197-д від 10.09.2021 р. датований 18.11.2021 р. – «Прийнято за основу», себто існує імовірність подальшої законотворчої промудрації).

Подібна ситуація в галузі лісгосподарських реформ України дещо контрастує із, по-перше, Євроінтеграційним курсом, підписанням Угоди про асоціацію з ЄС від 21.03.2014 р. (ред. від 30.11.2015 р.) та Нарисами до реформи державного лісового господарства України від ЄС, Світового банку, WWF (Всесвітнього фонду дикої природи) та IUCN (Міжнародного союзу охорони природи) як субскладником євроорієнтованих перепрофілювань вітчизняної лісопромисловості; і по-друге – із т. зв. Державною стратегією управління лісами до 2035 р. (Розпорядження КМУ № 1777-р від 29.12.2021 р.). Надалі розглянемо проблеми апропріації даних нормативних документів та їх положень до процесу адміністрування лісової галузі України.

Так, Преамбулою Угоди про асоціацію між Україною та ЄС від 21.03.2014 р. (ред. від 30.11.2015 р.) [6] презюмовано принципи захисту навколишнього природного середовища (далі – НПС) та сталого розвитку економіки як керівні засади співробітництва «Україна-ЄС». Ст. 292 Глави 13 Розділу IV (Торгівля та питання, пов'язані з торгівлею) Угоди знову-таки визначає охорону НПС, проведення превентивно-обережної екополітики та накладення штрафних санкцій на суб'єктів-порушників даних норм (фізичні або юридичні особи) ключовими принципами розвитку екопромислового комплексу сторін-підписантів. В свою чергу, у ст. 360–366 Глави 6 Розділу V (Економічне та галузеве співробітництво) Угоди передбачено здійснення заходів щодо збереження природних ресурсів; здійснення охоронно-природничої діяльності щодо забезпечення екомережної цілісності; впровадження адміністративної відповідальності щодо гіпотетичних порушень природокористування тощо.

Незважаючи на наявні стандарти екологічного співробітництва «Україна-ЄС», досить помітною є вітчизняна нормативно-інституційна проблематика лісопромислового адміністрування.

Так, ПКМУ № 1033 від 07.09.2022 р. «Деякі питання реформування управління лісової галузі» містить радше статичні, аніж динамічні шляхи ефективізації лісопромислового комплексу України. У документі не надано шляхів розподілу компетенції між Державним агентством лісових ресурсів України (ДАЛРУ) та новоствореного акціонерного товариства ДП «Ліси України» (при цьому ДП «Ліси України» визнано майновим, сертифікаційним та лісокористувачьким « правонаступником » ДАЛРУ у п. 5 ПКМУ № 1033). Додатково, ПКМУ № 1033 від 07.09.2022 р. не визначає алгоритмів та підстав відповідальності новоствореного ДП «Ліси України» (як акціонерного товариства) та його працівників (як посадових осіб) за порушення лісового та природоохоронного законодавства України. Ідеологічно застосовними за таких умов є положення ст. 105 (відповідальність за вирубування / пошкодження деревного фонду) та ст. 108 (вилучення незаконного добутих лісових та деревинних ресурсів) Глави 22 Лісового кодексу України № 2852-ХІІ від 21.01.1994 р. (ред. від 10.07.2022 р., далі – ЛК).

Однак дана конотація є сумнівно ефективною, адже положення ЛК щодо деревинно-ресурсної охорони не мають практично-прикладних інструментів реалізації та не корелюють з інституційними видозмінами, передбаченими ПКМУ № 1033 від 07.09.2022 р.

Незабаром після підписання Україною Угоди про асоціацію з ЄС у 2014 р. та початком імплементації видозмін природокористування, означених у Розділах IV–V Угоди, ЄС, Світовий банк, WWF (Всесвітній фонд дикої природи) та IUCN (Міжнародний союз охорони природи) опублікували Нариси до реформи державного лісового господарства України (2015 р.) [7]. Аналітичні напрацювання передбачали «створення державної лісгосподарської корпорації» та «утворення державної лісгосподарсько-послужової інституції». Відповідно даного підходу, на ДАЛРУ як орган профільної юрисдикції покладалися обов'язки щодо моніторингово-контрольної діяльності процесу корпоратизації лісопромислового комплексу. Якщо питання із корпоратизацією частково вирішується створенням ДП «Ліси України» відповідно ПКМУ № 1033 від 07.09.2022 р., то нерозмежована компетенція ДАЛРУ та ДП «Ліси України» та іменування ДП «Ліси України» «частковим правонаступником» ДАЛРУ створюють прецеденти юридико-інституційної невизначеності щодо інкорпорації тенденцій вільного лісопромислового ринку в Україні.

Заключним конструктом нормативно-інституційної проблематики адміністрування вітчизняної лісопромислової галузі є положення Розпорядження КМУ № 1777-р від 29.12.2021 р. Про схвалення Державної стратегії управління лісами України до 2035 р. (спрощено – Державна стратегія управління лісами до 2035 р.) [8]. Аспектами, що потребують розв'язання у вітчизняній лісосфері, у п. 1 Стратегії визначено корумпованість та незаконну лісову діяльність, а шляхами ефективного розв'язання даної проблеми п. 3 Стратегії визначає модельно-механічні видозміни державного регулювання лісгосподарським комплексом України. Дані положення Стратегії є ідеологічно корисними, проте відсутність їх інтеграції у систему управління лісгосподарським сектором України (шляхом кореляції із профільним «лісовим законодавством» – Лісовим кодексом України № 2852-ХІІ та нещодавно затвердженою ПКМУ № 1033 від 07.09.2022 р.) усумнівлює факт її перспективно-практичної корисності задля розв'язання наявних лісових екологічних проблем.

У Таблиці 1 представлено наявні поточні проблеми адміністрування підприємств лісової галузі України, саме в законодавчій частині, із гіпотетичними шляхами їх нівелювання.

Висновки. Аналітичне дослідження інноваційної моделі адміністрування підприємств лісової галузі України дозволило дійти наступних умовиводів.

По-перше, вітчизняний процес реформування лісоадміністрування концентрується на створенні ДП «Ліси України» як акціонерного товариства із делегуванням йому означеного кола повноважень

Таблиця 1 – Алгоритми усунення законодавчих колізій процесу лісгосподарського адміністрування в Україні

Юридична проблематика	Пропозиція щодо усунення (нівелювання)
Кореляція компетенції ДАЛРУ та ДП «Ліси України»	Юридичне визначення правосуб'єктності у ПКМУ № 1033 від 07.09.2022 р.
Формування плану дій щодо ЛГ України	Стратегізація ЛГ ринку у ДСУЛУ-2035 р.
Непрозорість ринку деревини України	Прийняття ЗУ «Про ринок деревини».
Встановлення відповідальності за порушення ЛГ законодавства фізичними та юрособами	Імплементация даних положень у ЛКУ, ПКМУ № 1033 та ДСУЛУ-2035 р.
Інкorporація положень Розділів IV-V Угоди про асоціацію з ЄС у вітчизняне правове поле	Створення контрольної наддержавної інституції (до Е-ресурсу «Пульс Угоди»).
Неефективний та морально застарілий “контрактний” механізм ДАРЛУ по трудовим стосункам з керівниками підприємств (філій)	Прийняття єдиного обов'язкового, прозорого нормативно-правового акту КМУ регламентуючому процес добору та трудових стосунків з керівниками підприємств (філій)

від Державного агентства лісових ресурсів України (ДАЛРУ). Проблемність даної юридичної конотації полягає у нерозмежованому колі повноважень відповідно профільної щодо даної лісореформи ПКМУ № 1033 від 07.09.2022 р. «Деякі питання реформування управління лісової галузі». окрім вищеописаної інституційної проблематики процесу реформації адміністрування лісопромислового, існує нормативно-доктринальна нелінійність т.зв. «лісового законодавства» України – Лісового кодексу України та ПКМУ № 1033 від 07.09.2022 р. – зокрема, щодо встановлення граничних меж відповідальності за деревинно-ресурсні порушення (як для фізичних, так і для юридичних осіб).

По-друге, треба забезпечити прозорий та ефективний механізм кадрового менеджменту, а саме забезпечити обов'язковість проведення конкурсів на посади

керівників територіальних філій ДП «Ліси України» за участю в конкурсних комісіях представників громадськості та органів місцевого самоврядування. Наявність висококваліфікованих фахівців значною мірою посилить процес адміністрування підприємств.

По-третє, до наявних позитивних ітерацій процесу адміністрування вітчизняного ЛГ ринку (гласність, прозорість, подолання корупції та узаконення лісової діяльності відповідно Державної стратегії управління лісами до 2035 р.) варто додати юридичне нормування лісокористування шляхом прийняття Закону України «Про ринок деревини» на основі двох наявних проєктів (№№ 4197-1 від 26.10.2020 р. та № 4197-д від 10.09.2021 р. відповідно), що в свою чергу створить досить прозорий і дієвий ринковий механізм торгівлі сировиною та продукцією, виключаючи корупційні чинники.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Мельниченко О. Лісове господарство як об'єкт державного управління. Теорія та практика ДУ, ХаРІ НАДУ, 2015. № 3. С. 24–29.
2. Камратов С. Стратегія підприємств лісової галузі в системі стратегічного управління. *Інтелект XXI*. 2018. № 2. С. 85–88.
3. Постанова КМУ № 1033 від 07.09.2022 р. «Деякі питання реформування управління лісової галузі». *Відомості Верховної Ради*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1003-2022-%D0%BF#Text>.
4. Місюра, О. Лісова реформа зі старими кадрами. Економічна правда, 2022. Офіційний веб-сайт ЕП. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2022/10/27/693127>.
5. Місюра, О. Недостатньо об'єднати лісгоспи : потрібні комплексні реформи. Економічна правда, 2022. Офіційний веб-сайт ЕП. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2022/09/28/691967>.
6. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони № 984_011 від 21.03.2014 р. (ред. від 30.11.2015 р.). *Відомості Верховної Ради*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text
7. EU, TWB, WWF & IUCN. Нариси до реформи державного лісового господарства України : нормативно-правове забезпечення створення державної лісгосподарської організації. ENPI EAST FLEG, 2015. URL: https://www.enpi-fleg.org/site/assets/files/2126/report_storozhuk_forest_company.pdf.
8. Розпорядження КМУ № 1777-р від 29.12.2021 р. Про схвалення Державної стратегії управління лісами України до 2035 р. *Відомості Верховної Ради*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1777-2021-%D1%80#Text>.

REFERENCES:

1. Melnychenko, O. (2015) Lisove gospodarstvo yak obyekt derzhavnogo upravlinnya. [Forestry as an object of state management]. *Teoriya ta praktika DU, HaRI NADU*, no. 3, pp. 24–29. (in Ukrainian)
2. Kamratov, S. (2018) Strategiya pidpriyemstv lisovoyi galuzi v sistemі strategichnogo upravlinnya [Strategy of forest industry enterprises in the strategic management system]. *Intellect XXI*, no. 2, pp. 85–88. (in Ukrainian)

3. Resolution of the CMU №1033 dated September 7, 2022 "Some issues of reforming the management of the forest industry." *Information of the Verkhovna Rada*. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1003-2022-%D0%BF#Text>.
4. Mysyura, O. Forest reform with old staff. Economic truth, 2022. Official website. Available at: <https://www.epravda.com.ua/columns/2022/10/27/693127>.
5. Mysyura, O. It is not enough to unite forest farms: complex reforms are needed. Economic truth, 2022. Official website. Available at: <https://www.epravda.com.ua/columns/2022/09/28/691967>.
6. Association Agreement between Ukraine, and the European Union, the European Atomic Energy Community and their member states, on the other hand, 984_011 dated 21.03.2014 (edited on 11.30.2015). *Information of the Verkhovna Rada*. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011#Text.
7. EU, TWB, WWF & IUCN. Essays on the reform of the state forestry of Ukraine: regulatory and legal support for the creation of a state forestry organization. ENPI EAST FLEG, 2015. Available at: https://www.enpi-fleg.org/site/assets/files/2126/report_storozhuk_forest_company.pdf.
8. Decree of the CMU №1777 from 29.12.2021 "On the approval of the State Strategy for the Management of Forests of Ukraine until 2035". *Information of the Verkhovna Rada*. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1777-2021-%D1%80#Text>.

PROBLEMS AND PROSPECTS OF THE IMPLEMENTATION OF THE INNOVATIVE MODEL OF THE ADMINISTRATION OF ENTERPRISES IN THE FOREST INDUSTRY OF UKRAINE

Oleh V. Khoroshko¹

The article analyzes the problematic and promising aspects of the administrative reform of the forestry industry in Ukraine. The provisions of Resolution of the CMU No. 1003 of September 7, 2022 "Some issues of reforming the management of the forest industry" have been elaborated. Related normative documents were studied – the State Forest Management Strategy until 2035 and Essays on the Reform of the State Forestry of Ukraine (a joint project of the EU, World Bank, WWF (World Wildlife Fund) and IUCN (International Union for Conservation of Nature)). The prospects for the creation of a single state-owned enterprise "Forests of Ukraine" are outlined from an administrative and economic point of view. An economic assessment of the forest sphere of Ukraine was carried out, including the dynamics of forestry business development. The strategic and managerial regularities of the coordination of the forest industry of Ukraine are highlighted. The economic and organizational narratives of reproductive and user activities regarding forest resources have been studied. Problematic aspects of the implementation of the administrative forest reform in Ukraine are singled out: unclear legal status of forest use entities; undefined mechanisms of state regulation of preventive and recreational and restorative forest use, etc. The prospects of capitalization of the forest industry as a component of sustainable economic GDP are determined. The main sectoral normative legal acts of the EU countries were analyzed, the implementation of which is extremely important for sustainable development and innovation in the forest industry of Ukraine. The expediency of further reform of the country's forest industry in order to achieve high indicators of innovative activity, which in turn will affect the transition to high economic indicators in the forest and related industries, was proven. The doctrine of actual and potential management of the forestry industry in Ukraine as a factor of perspective-strategic administration of forest resource legal relations is analyzed. The role of the administrative reform of forestry in Ukraine is conceptualized through the prism of the volume of investment and climate revenues to the specified industry.

Keywords: forestry industry of Ukraine, innovative administration, administrative and forest resource reform, forestry investment, forest resource use.

JEL Classification: M10, L88, Q23, L73

Стаття надійшла до редакції 6.10.2022
The article was received October 6, 2022

---

¹Oleh V. Khoroshko, Postgraduate Student of the Department of Management and Administration, V.N. Karazin Kharkiv National University